

θετούνται αὐτὰς ἐντὸς βυτίων μεγάλων διαστάσεων· ὑπεράνω τῶν βυτίων ὑπάρχουσι κάνιστρα ἐκ πανίου, πλήρη ὕδατος, εἰς τὰ ὅποια ρίπτουσι πεπυρακτωμένους λίθους, μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῇ ἀρμοδία θερμοκρασία. Ἐνῶ δὲ οἱ κρατοῦντες τὰ κάνιστρα ταῦτα ἐπιτρέπουσι νὰ στάξῃ τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐντὸς τῶν βυτίων, ἄλλοι ἀνακατώνουσι τὴν ἐκ βαλάνων ζύμην μέχρις ὅτου λάβῃ μορφήν λευκῆς, στερεᾶς κρέμας. Τῶν βυτίων δὲ μικρὰς φερόντων ὅπας, τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐκρέει βαθυμῶδον, συμπαρασύρον καὶ τὰς ἀκαθαρσίας. Εἴτα οἱ Ἴνδοι ἐργάζονται τὴν ζύμην κατὰ τὸν συνήθη αὐτοῖς τρόπον.

Ὁ ἐκ βαλάνων ἄρτος εἶναι γευστικώτατος, λευκώτατος καὶ θρεπτικώτατος.

Οἱ Ρῶδοι Σκοπτζή.—Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν Σκοπτζή τούτων εἶναι παραδειγματικός. Κατὰ τὸν κ. Βιζέλωφ δὲν πίνουσιν οἶνοπνευματώδη ποτά, οὔτε καπνίζουσιν ἀποφεύγουσι δὲ καὶ πᾶν ἐρεθιστικὸν τῆς ὁρέξεως. Ὑπὸ θρησκευτικῇ ἐποψίᾳ ἀποκρούουσι πάσας τὰς τελετάς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἀρκούμενοι εἰς τὸ νὰ ζῶσι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς βίβλου. Εὐνουχίζονται δὲ πρὸς ἀσφυγὴν παρεκτροπῶν, πράττουσιν ὅμως τοῦτο ἀφοῦ προηγουμένως νυμφευθῶσι καὶ ἀποκτήσωσιν, ἢ ἢ δύο τέκνα. Περιγράφονται δὲ ὡς λαὸς εὐδαίμων καὶ γενναῖος. Οἱ ὅλοι Σκοπτζή ἀνέρχονται εἰς 50,000 περίπου.

Λουτρό δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός.—Καὶ πάλιν ἐν Ἀμερικῇ τὸ θαυμάσιον τοῦτο· οἱ κκ. Γουλιέλμος Γ. Ρέουτερ καὶ Σα, ἐν Κιγκινάττι, ἐφεύρον μηχανήμα διὰ λουτρὰ ἐξ ἡλεκτρικοῦ φωτός. Τὸ μηχανήμα συνίσταται ἐξ εἵδους κιβωτίου, ἐν ᾧ ἐγκλείεται τὸ σῶμα τοῦ «ἀσθενοῦς»—τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μόνον εὐρισκομένης ἔξω τοῦ κιβωτίου—καὶ πέριξ τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται ἡλεκτρικοὶ λαμπτήρες. Τὸ κιβώτιον τοῦτο φέρει ἐξωτερικὸν περιχύλισμα ἐξ ἐπιλωμένου νικέλλου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀντανάκλασως τοῦ φωτός. Οἱ λαμπτήρες εἶναι συνηωμένοι καθ' ὁμίλους, τίθενται δὲ εἰς ἐνέργειαν διὰ τῆς χρησιμοποιοῦμενης ἀρμοδίου κινήτης. Παρατηρήθη ὅτι τὸ ἐξ ἡλεκτρικοῦ φωτός λουτρόν, ἐπὶ δέκα μόνον λεπτά παρατείνόμενον, σπουδαίως ἀναπτύσσει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος.

Νέον στρατιωτικὸν ἀεροστάτον.—Ἐν Στάμφορντ-Μπρίτζ πειράματα ἐγένοντο διὰ νέου στρατιωτικοῦ ἀεροστάτου, διαφανὲς ἔχοντος περιχύλισμα, ἐπιτρέπον τὸν φωτισμὸν τοῦ ὅλου τοῦ ἀεροστάτου ὅγκου δι' ἡλεκτρισμοῦ καὶ τὸν σχηματισμὸν σημάτων, ὁρατῶν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν.

Περίεργον ἔκθεμα ἐν τῇ τοῦ Σικάγου ἐκθέσει.—Ἐν τοῖς περίεργοις ἐκθέμασι τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκθέσεως ἀξίος μνηεῖς θὰ ᾖναι ὄγκος χρυσοῦ ζυγίζων 225 χιλιόγραμμα καὶ ἔχον ἀξίαν 750000 φράγκων· ὁ ὄγκος οὗτος ἐκτεθῆσεται ὑπὸ ἰδιοκτῆτου ὠρυχείου ἐν Ἑλένχ τῆς Μοντάνας (Ἡνωμ. Πολιτ.).

Ὁ Ἑρξὸς καὶ ἡ Βαθυλῶν.—Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας ἐδόθη ἐνδιαφέρουσα ἐρμηνεία τοῦ ζητήματος· Διὰ τὴν Ἑρξὸς κατέστρεψε τοὺς ναοὺς τῆς Βαθυλῶνος καὶ ἐξηφάνισε τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν. Ἐξ ἐγγράφου δημοσιευθέντος πρὸ τινος προέκυψεν ὅτι κατὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐκστρατείαν οἱ Βαθυλώνιοι εἶχον στασιάζει καὶ ἔταξαν ἑαυτοῖς ἰθαγενῇ βασιλείᾳ, ὀνόματι Σαμάς-Ἰρίμπ, περὶ τὸ 481 π. Χ.

Ἡλεκτρικαὶ ἀντλῖαι.—Γνωσταί εἰσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς διοργανώσεως τῶν πυροσβεστικῶν ταγατῶν τῶν μεγάλων πρωτευουσῶν ὡς τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων κτλ. ὡς καὶ αἱ τῆς τῶν λεπτῶν προφυλάξεων, αἵτινες λαμβάνονται ἵνα δλοκληρὸν τὸ τῶν ἀντλίων ὕλικὸν ᾖναι ἐτοιμὸν εἰς ἀναχώρησιν, λεπτά τινα μετὰ τῆν εἰς τὸν κέντρικὸν σταθμὸν μετάδοσιν τοῦ σχετικῶς ἀγγέλλματος. Ἀλλὰ διὰ τῶν σήμερον ἐν χρήσει δι' αἵματος ἀντλίων ἐπιβάλλεται ἡ συνεχὴς διατήρησις τοῦ πυρός, διότι ἄλλως θ' ἀπολεσθῇ ἱκανὸς καιρὸς μέχρις ὅτου θερμανθῇ ὁ τῆς ἀτμομηχανῆς λέβης· ἡ δαπάνη λοιπὸν εἶναι ἱκανῶς σπουδαία· ὁ ἡλεκτρισμὸς λοιπὸν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ καὶ ἐνταῦθα μετὰ πολλῆς τῆς ὑπεροχῆς τὸν αἵμα, ὡς ἐν πολλοῖς ἄλλοις αὐτῶν ἀντικατέστησεν· εὐχερὲς ἄλλως ἢ ἀντικατάστασις αὕτη, ὁρῶντι αἱ νῦν ὑπὸ τοῦ αἵματος κινούμεναι αἵται ἀντλῖαι, αἵτινες φέρουσι καὶ τὸν τόσον κινδυνώδη ὅσον καὶ ὀγκώδη αἵτων ἀτμολέβητα, θὰ κινῶνται τότε ὑπὸ ἡλεκτρικοῦ κινήτης, εὐρισκομένου ἐν τῇ αὐτῇ ἀμάξῃ καὶ συναρμοζομένου ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ τῆς πυρκαϊᾶς ἐν ἡλεκτρικῷ ρεύματι, ὃν τρόπον τανὺν συνδέονται αἱ ἀντλῖαι μετ' ὑδροφόρων σωλήνων. Ἡ μόνη δυσχέρεια ἐγκτεται φυσικῶς ἐν τῇ μὴ πανταχοῦ ὑπάρξει συμπλέγματος ἡλεκτρικῶν συρμάτων. Ἐν τούτοις τὰ πρῶτα βήματα ἐγένοντο κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῇ Ναυτικῇ Ἐκθέσει τοῦ Λονδίνου ὑπῆρχε τοιαύτη ἀντλία ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τοῦ οἴκου τῶν ἀδελφῶν Σίτημεν. Ἐν αὐτῇ ἡ ἑλλειψὶς τοῦ ἀτμολέβητος, ἐξοικονομεῖ ἐπαρκῆ χώρον διὰ πυροσβέστας. Ἡ ὑπὸ πολλὰς ἐπόμενους ὑπεροχὴ τῶν ἡλεκτρικῶν ἀντλίων ὑποδείκνυσιν ὅτι ταχέως αὐταὶ ἢ ἄλλαι παραπλήσιοι διαδοθήσονται, ὑποσχόμεναι μεγάλας ἐν ταῖς πυρκαϊαῖς ὑπηρεσίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΔΡΑΜΑΣ.

Ὁ ἐν Δράμῃ αἰδεσιμώτατος ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ οἰκονόμος Παπᾶ-Χαραλάμπης ἔσχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μοι χορηγήσῃ τοὺς χρονικοὺς κώδικας τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως μελετήσω αὐτοὺς καὶ ἀντιγράψω τὰ ἐξῆς χρονικὰ σημεῖωματα, ἅπερ εἶναι σεσημειωμένα «διὰ χειρὸς τοῦ Σακελλαρίου Παπᾶ-Χριστοδούλου», πατρὸς τοῦ κ. Μερκουρίου, τὰ ὅποια δὲ παραθέτομεν ἀμετάβλητον τηροῦντες τὴν ὀρθογραφίαν αὐτῶν.

Α'. «1861 Δεκεμβρίου 8.

σιμίων εἰς τὴν ἀγίαν σοφίαν ἡ ὅποια σήμερον εἶναι τσαμὶ δὲν εἶναι ἀγία σοφία παρὰ εἶναι κοίμησις τῆς Θεοτόκου, διότι ἦσαν ἕνα μάρμαρον μεγάλον ἐπάνω εἰς τὴν χαβάδα τῆς πόρτας καὶ ἔπεσεν τὸν καιρὸν σισμοῦ καὶ εἶναι ρωμαϊκὰ γράμματα, τὰ ὅποια τὰ ἐδιδάσσα καὶ εἶναι κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τώρα δὲ τὸ ἔχουν οἱ ὀθωμανοὶ σκάλα κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος, τὰ μὲν γράμματα εἶναι κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἐὰν θέλουν νὰ εἵρουν τὴν ἀλήθειαν εἰς ἐκεῖνον τὸ μάρμαρον θέλουν τὸ εἶρη. Ἐρρωσθαι.

Ὁ ἐλάχιστος ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ.

» Ἐμβαίνοντας μέσα κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ναοῦ πλησίον τοῦ βήματος εὐρίσκειται καὶ θησαυροφυλάκιον καὶ ἔχουν κτισμένην τὴν πόρτα οἱ ὀθωμανοί.—Ὁ ἴδιος»

Β'. «1864 Σεπτεμβρίου 14 ἡκουλοῦθησε βροχὴ μεγαλωτάτη μέχρι τοῦ 1865 μαρτίου 10, ὥστε ἐκατάστρεψεν χωρία καὶ παιδιὰς καὶ πλημύρα μεγαλωτάτη ἔγινεν, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠμπόρουν νὰ καλλιεργήσουν τὴν γῆν. Ἐπνίγησαν καὶ ἄνθρωποι ἀρκετοὶ καὶ ζῶα πολλά, μάλιστα εἰς δράμην ἔτρεχε νερὸν ἀπὸ τὰ πηγάδια ἀντικρὺ τοῦ ἰντεζαριῶ ἕνας μῦλος νερὸ ἔτρεχε ἀπ' ἐκεῖ ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ ὁμοῖως καὶ τοῦ Παπᾶζ-Μπουναρὶ λεγόμενον ἔτρεχε καὶ ἐξ αὐτοῦ ἕνας μῦλος νερὸ. Καὶ εἰς τὸ σπαντράβαν ἐπάνω εἰς τοῦ χατζή-Τσιμπρούση τὸ ὁσπήτιον ἔτρεχε καὶ ἐκεῖ ἕνας μῦλος νερὸ, καὶ ὁ λοτρὸς καὶ αὐτὸς ἐγέμιεν νερὸ ἀκολούθουν οἱ σισμοὶ ἐκ διακλιμάτων. Ἐρρωσθαι.

(ΠΑΠΑ-ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ).

Γ'. «1863 καὶ 1864. Ἐγίνεν ἀνομβρία μεγάλη ὥστε αἱ βρύσεις ὕδατος ἐκόπησαν καὶ ἡ μάνα τοῦ νεροῦ δὲν ἔβαινε οὔτε κόμβος νεροῦ, μάλιστα καὶ ὅλα τὰ ἔρρα τοῦ ποταμοῦ χωρὶς νὰ δουλεύουν οἱ μῦλοι· εἰς ζέρονθα τὸ νερὸ ὅλος διόλου ἐσταμάτησεν εἰς τοὺς χιλιούς ὀκτακοσίους ἐξήντα τέσσαρας καὶ αὐτὸ τὸ ἔτος ἡκολούθησε καὶ μέγας θάνατος εἰς τὰ βόδια, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἐκατάντησαν νὰ ἐργάζωνται τὴν γῆν μετ' ἄλογα ζῶα».

Δ'. «Σημεῖωσις. Εἴδομαι καὶ νόμῳ ἐκκλησιαστικῷ διακελεύεται ἕκαστος Ἀρχιερεὺν ἅπαξ καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ περιοδῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ παροικίᾳ καὶ ἐπισκέπτεται τὰ διάφορα χωρία εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐν αὐτοῖς Χριστιανούς. Τῷ κανόνι τούτῳ καὶ ἡμεῖς στοίχοῦντες χρεός ἡμῶν ἱερώτατον ᾤκηθημεν, ἵνα πνευματικῶς ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὸ χωρίον Πλαύναν, ὁὗ ὥρας μακρὰν τῆς κωμοπόλεως Δράμας ἀπέχον καὶ κείμενον μεταξὺ τῶν χωρίων Πρωτοσζάνης καὶ Βητοσζάνης.

Καὶ δὴ τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἀπερχόμενοι εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον μόλις ἀφικόμεθα περὶ τὴν δωδεκάτην ἐσπερινὴν ὥραν, ὅτε τινὲς τῶν κατοίκων χωρικῶν κακώτροποι καὶ κακοδαίμονες μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων ἀντεπεζήλθον καθ' ἡμῶν, ὡς ἐπὶ ληστῶν καὶ κακούργων, καὶ ἀπαυθαδιάσαντες, ἃ οὐκ ἐξ ὧν χριστιανοὶ λέγειν, ἀπέβαλον ἡμᾶς τοῦ χωρίου κακὴν κακῶς μηδὲν κακὸν ἐργασασμένους. Τὰ δὲ ἀρχιερατικὰ ἡμῶν καὶ τὴν λοιπὴν συνήθη ἀποσκευὴν ἐκύλιον ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ μόλις ὑπεκφυγόντες τὸν ξυλισμὸν καὶ πᾶσαν κατασχύνην, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ὑπὸ παχυλότατον σκότος ἐπανήλθομεν εἰς Δράμαν, σώσαντες ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς οἰκειούς. Ταῦτα δὲ πάντα καὶ πλείω τούτων ὑπέστημεν ὑπὸ τῶν ἄνω χωρικῶν, ὅτι Γραικοὶ ἐγεννήθημεν καὶ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπείκομεν καὶ οὐ συμμορφούμεθα τοῖς αὐτῶν φρονήμασι, καὶ ὕψωσαν σημαίαν κατὰ τῶν καθεστώτων τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἡμεῖς μὲν οὐδὲν λέγομεν· ἀντὶ δ' ἡμῶν ὁ γ' κανὼν τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ Συνόδου ἀποφαίνεται. «Εἰ τις τῶν λαϊκῶν ἀθετήσας καὶ καταφρονήσας μὲν τῶν» θεῶν καὶ βασιλικῶν προσταγμάτων, καταγελάσας δὲ καὶ τῶν φρικτῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν τε καὶ νόμων τοιμήσῃ ἐπίσκοπόν τινα» τύψαι ἢ φυλακίσαι χωρὶς αἰτίας ἢ καὶ συμπλασάμενος αἰτίαν, ὃ» τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω». Καὶ ὁ θεοφόρος Ἰγνατίος φησιν. «Ὁ τιμῶν» ἐπίσκοπον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τιμηθήσεται, ὥσπερ οὖν ὁ ἀτιμάζων αὐτὸν» ὑπὸ Θεοῦ κολασθήσεται». Ταῦτα δ' ἐνεχαράχθη ἐν συνόψει, ἵνα καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς γινώσκιν λάθωσι τῆς εὐγενοῦς καὶ ὁλως χριστιανικῆς διαγωγῆς τῶν κατοίκων χριστιανῶν τοῦ χωρίου Πλεύνας. 1872. Ἰανουαρίου 25. Δράμα».

Σημ. Ταῦτα ἐγένοντο ἐπὶ ἐπισκόπου Δράμας Ταρασίου, ἀντιπροσώπου τοῦ τότε Δράμας καὶ ἡδὴ Ἐφέσου κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ ἀντεγράψαν ἐν τῷ κώδικι καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ διὰ χειρὸς τοῦ Αἰδ. Παπα-Χαραλάμπους.

Ε'. «Σημείωσις. Τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ Ἰανουαρίου μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ περὶ τὴν 2αν ὥραν τῆς νυκτὸς πρὸς βορρᾶν τῆς κωμοπόλεως Δράμας βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἤρξατο μεγαλοπρεπῶς ἀναδίδοσθαι ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος εἶδος φλογὸς εἰς φόβον πανικὸν τοὺς κατοίκους ἐμβαλούσης. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν πάντες ὑπέλαβον τὸ φαινόμενον τρομερὰς καὶ καταστρεπτικῆς πυρκαϊᾶς ἀποτέλεσμα, ἅμα ὅμως τὸ φαινόμενον ἦν, ὃ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς βόρειον σέλας καλεῖται, διαρκέσαν μέχρι τῆς ἐβδόμης ὥρας τῆς νυκτὸς, ὅτε βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἤρξατο ἀφανίζεσθαι. Εὐάρεστον τὸ φαινόμενον καὶ πολλῶν λόγων καὶ συζητήσεων παραίτιον ἐγένετο τοῖς πολλοῖς, ὅπερ ὅμως ἀνεξήγητον ἔμεινεν ἡμῖν, ἦν ὅτι ἐπὶ τοῦ φαινομένου διεκρίνοντο ἀμυδρῶς λευκαὶ τινες ταινίαι, ἀντανκαλάσεις ὥσως παμμεγέθων ἀστέρων ἡμῖν ἀοράτων. Καὶ πρὸ δύο σχεδὸν ἑτῶν τὸ αὐτὸ φαινόμενον ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἡμέτερον ὀρίζοντα, οὐχ ὅμως μετὰ τοσαύτης ζωηρότητος καὶ διαρκείας. Ἐν τούτοις τὸ περὶ ἐξηγήσεως καὶ σαφηνείας τοῦ φαινομένου τούτου ἔωμεν τοῖς περὶ τῶν οὐρανίων φαινομένων ἀσχολούμενοις μαθηματικοῖς, ὅπως διαφωτίσωσι τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς τῶν διαφόρων προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, ἡμεῖς δὲ ἐνεχαράξαμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἵνα κατὰ δὴλον τοῖς μεταγενεστέροις ποιήσωμεν, ὅτι οὐκ ἦν μοναδικὸν καὶ πρωτοφανὲς τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ σύνθετος καὶ περιοδικὸν οὐράνιον φαινόμενον, βόρειον σέλας καλούμενον, καὶ τοῖς μαθηματικοῖς εὐεξήγητον ὡς λέγεται. Θαυμάζοντες ὅμως τὸν μέγαν Ἀρχιτέκτονα καὶ Δημιουργὸν Θεὸν ἀνακράζομεν μετὰ τοῦ προφητᾶνακτος Δαυὶδ: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας».

»1872 Ἰανουαρίου 25. Δράμα».

Τὸ προκείμενον χρονικὸν σημεῖωμα ἐγράφη ἐν τῷ κώδικι τῆς μητροπόλεως Δράμας ὑπὸ τοῦ αἰδέσιμ. Παπα-Χαραλάμπους, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ τότε ἐπισκόπου κ. Ταρασίου.

Ἐν τῷ ναφ. τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ὑπάρχει χειρόγραφον βιβλίον ξύλιν καὶ δέρματι δεδεμένον, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι γεγραμμένα αἱ τρεῖς λειτουργίαι, τοῦ Ἀγ. Χρυσοστόμου, Ἀγ. Βασιλείου καὶ ἡ προηγουμένη.

Τὸ χειρόγραφον εἶναι ἐπὶ χάρτου μετὰ καλλιγραφικῆς καλλιισθησίας γεγραμμένον. Τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα γράμματα τῶν παραγράφων εἶναι ἐν συμπλέγματι διαφόρων κοσμημάτων, οἷον ζώων, ὀφειῶν, ἀνθέων

· κτλ. καὶ ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ἐξωγραφημένοι ἄγιοι. Τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἀληθῶς κειμήλιον τῆς ἐκκλησίας Δράμας φέρει χρονολογίαν ἐν τῷ τέλει αψλς' = 1736, ἀπριλίου 25. Δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ ἀναγνώσω καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γράψαντος. Ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ τοῦ βιβλίου καὶ κάτωθι σημειώσεις τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων. Καλὸν, νομίζομεν, θὰ ἦτο ν' ἀπεστελλετο εἰς τινὰ βιβλιοθήκην ἢ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις «Χριστιανικὸν Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον», διὰ νὰ μὴ διαρπαγῇ, ὡς ἄλλα χειρόγραφα, ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλου τινός.

Ἐν Δράμᾳ, μηνὶ ἰουλίου 1892.

ΝΙΚΟΛ. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἐδημοσίευσέ τις ἐσχάτως ὑπὸ τὰ ἀρκτικά τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ στοιχεῖα κρυπτόμενος, ἐν ἐγκρίτῳ εὐρωπαϊκῷ περιοδικῷ. Ὁ κ. οὗτος, ποιούμενος προηγουμένως λόγον περὶ τῆς σημιτικῆς φυλῆς καὶ τῶν πρὸς ταύτην σχέσεων τῶν Ἑλλήνων, Ἰταλῶν καὶ λοιπῶν, ἐπιφέρει τὰ ἐπόμενα:

Οἱ Ἰουδαῖοι φέρουσιν εἰς τὴν μνήμην μου τὸν Χριστοφόρον Κολόμβον, περὶ οὗ πάντες ἐπασχολοῦνται σήμερον ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς 4ης ἑκατονταετηρίδος τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Ἐὰν ἀποδώσωμεν τοῖς Ἰουδαίοις τὸ ἀνήκον αὐτοῖς ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης μέρος, εἰς τὸν περιφανῆ Γενουσίσιον, ἐκτὸς τῆς τιμῆς ὅτι ἦτο ὁ πρῶτος ὅστις ἐξηκρίβωσεν ὅτι ἡ ἀνακαλυφθεῖσα γῆ δὲν ἦτο προέκτασις τῶν Ἰνδιῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς Ἀσίας, δὲν θ' ἀπομεινῶσι μεγάλα πράγματα.

Πρῶτος ὁ Πάπας Οὐρβανὸς ὁ ΣΤ'. συνέλαβε τὸ σχέδιον ταῦτο, ὅχι βεβαίως σχέδιον ἀνακαλύψεως ἀλλὰ κατακτιήσεως τῆς ἐσχάτης Ἀσίας, ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν κατοίκων αὐτῆς τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορεύεσθαι εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἡ ἰδέα αὕτη ὑπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τινος σοφοῦ, Ἰουδαίου ἀστρολόγου, ὅστις ἐὰν δὲν ἦτο εἰς τῶν προγόνων τοῦ Κέπλερ, τοὐλάχιστον ἔφερε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Χάρις εἰς τὰ ἐμπορικὰ λογιστήρια τὰ ὅποια εἶχον ἰδρυθῇ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέχρι τῆς Ἰαπωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ μέχρι Μαδαγασκάρης ἀφ' ἑτέρου, οἱ Ἰουδαῖοι ἀστρολόγοι ἠδυνήθησαν νὰ παράσχωσι ἀκριβεστάτας πληροφορίες εἰς τὸν ἱμφάντην δὸν Ἐρρίκον τῆς Πορτογαλίας, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ πραγμάτωσις τοῦ σχεδίου Οὐρβανοῦ τοῦ ΣΤ'. Γνωστὸν ἄλλως τε τυγχάνει, ὅτι εἰς τὴν ἐσχатиάν τῶν Ἀλγαθῶν ἰδρυθῇ ναυτικὴ σχολή, ἐξ ἧς ἐξήλθον οἱ μεγαλείτεροι θαλασσοπόροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου. Μεταξὺ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας οἱ Ἰουδαῖοι σοφοὶ ἔδωκαν τῷ δὸν Ἐρρίκῳ, περιλαμβάνετο καὶ τις ὑψίστης σπουδαιότητος, περὶ ἧς ἔλεγον ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ταμερλάνου. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος, ὁστις αἱ χῶραι ἐξετείνονται πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τῆς Ἰαπωνίας καὶ πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς Πολωνίας, ἦτο εἰς θέσιν νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ τῆς γεωγραφίας τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὑπεστήριξε δὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θαλασσοπόρος, ἀναχωρῶν ἐξ Εὐρώπης καὶ διευθυνόμενος πρὸς δυσμὰς, ὤφειλε κατ' ἀνάγκην νὰ φθάσῃ εἰς Ἰνδίας. Ὁ Ταμερλᾶνος ἐγνώριζεν ὅθεν ὅτι ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη.

Ἐκ τῶν ἐν Καμταϊάτῃ ὑπηκόων αὐτοῦ ἐγνώριζε βεβαίως ὅτι πέραν τοῦ κόλπου τοῦ Βαφίνου εὕρισκετο ἑτέρα ἡπειρος ἣτις δὲν ἦτο ἡ Εὐρώπη, ἀλλ' ἠγγνόει ὅτι ἀρκούντως ἔβαινε πρὸς νότον ὥστε νὰ παρεμποδίξῃ τὴν πρὸς τὰς Ἰνδίας ὁδόν, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἐμελλεν ἀργότερον νὰ ἐξακριβώσῃ ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος. Δὲν ἦτο λοιπὸν οὗτος ὅστις εἶχε συλλάβει τὴν ἰδέαν νὰ μεταβῇ εἰς Ἰνδικήν, στρέφων πρὸς αὐτὴν τὰ νῦτα, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν τὴν ἀμερικανικὴν ἡπειρον, αὕτη ἦτο γνωστὴ ἐκ τοῦ βορείου αὐτῆς μέρους, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῶν Ταρτάρων καὶ δυσμὰς ὑπὸ τῶν Βάσκων, τῶν Βρετανῶν καὶ τῶν Νορθηγῶν, οἵτινες μετέβαινον πρὸς ἀλιεῖαν φαλαιῶν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Οὐδσωνος. Εἰς τοὺς Ἰουδαίους λοιπὸν ὀφείλονται αἱ μεγάλαι γεωγραφικαὶ ἀνακαλύψεις τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, διότι ἐάν, ἀντὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν Πάπαν Οὐρβανὸν τὸν ΣΤ'. ἔκρουον τὴν θύραν ἄλλων μὴ χριστιανῶν ἡγεμόνων, ὑπισχνόμενοι αὐτοῖς νέαν